

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid](#) [\[Link\]](#).

Besluit in zaak 1693/2005/PB - Vermeende ongerechtvaardigde geheimhouding in GLB-databank

Besluiten

Zaak 1693/2005/PB - Geopend op 13/05/2005 - Besluit over 10/12/2007

Om te kunnen zien wie de begunstigen zijn van de EU-landbouwsubsidies, verzocht klager de Commissie om de financiële verslagen die de lidstaten in verband met het gemeenschappelijk landbouwbeleid jaarlijks op grond van Verordening (EG) nr. 2390/1999 aan de Commissie toesturen, vrij toegankelijk te maken.

De Commissie stelde dat de door de lidstaten verstrekte financiële informatie volgens Verordening (EG) nr. 2390/1999 vertrouwelijk was. Zij verklaarde tevens dat de verslagen niet meer als afzonderlijke documenten beschikbaar waren aangezien hun inhoud in een zeer grote databank was geladen (Verordening (EG) nr. 1049/2001 [1] voorziet in de vrije toegang tot "documenten", niet die tot informatie).

In een voorstel voor een minnelijke schikking stelde de Ombudsman de Commissie voor om de informatie uit het oogpunt van behoorlijk bestuur aan klager ter beschikking te stellen. Dit voorstel werd verworpen.

In zijn besluit tot afsluiting van de zaak stelde de Ombudsman dat de Commissie had verzuimd goede redenen te geven voor het feit dat zij zich volledig achter de vertrouwelijkheidsbepaling in Verordening (EG) nr. 2390/1999 verschuilde. De Commissie had slechts in algemene zin verwezen naar de beschermde belangen en had geen afdoende uitleg gegeven aangaande de toepasbaarheid van een relevante uitzondering. De Ombudsman merkte in dit verband op dat het nieuwe Financieel Reglement [2] en een recente politieke overeenkomst van de Raad inzake een nieuwe verordening die lidstaten ertoe verplicht bekend te maken wie in aanmerking zijn gekomen voor subsidie [3], de argumenten van de Commissie met betrekking tot vertrouwelijkheid ondergroeven.



Met betrekking tot het feit dat de verslagen niet meer als "documenten" bestonden, gaf de Commissie toe dat het lastig is om de zeer grote hoeveelheden informatie in openbare databanken algemeen toegankelijk te maken voor het publiek. De uitvoer van "routinehandelingen" werd daarom behandeld als "documenten". De in dit geval door klager opgevraagde informatie kon echter niet middels een "routinehandeling" worden verkregen; daarvoor zou complex herprogrammeerwerk in de databank nodig zijn geweest.

De Ombudsman concludeerde dat de algemene houding van de Commissie met betrekking tot de publieke toegankelijkheid van informatie in databanken onbevredigend was. Niettemin zag de Ombudsman ervan af om verder op deze zaak in te gaan. Hij wees er met name op dat dit een ingewikkelde nieuwe juridische kwestie opwierp, die de communautaire wetgever kon onderzoeken in het kader van de herziening van Verordening (EG) nr. 1049/2001. De Ombudsman sloot de zaak daarom met een kritische opmerking. De Ombudsman stelde echter ook dat hij overwoog de leden van het Europees netwerk van ombudsmannen te raadplegen om te zien welke antwoorden in vergelijkbare gevallen waren gegeven op nationaal niveau en welke de beste praktijken ter zake zijn. De uitkomsten van een dergelijke raadpleging zouden ter beschikking worden gesteld aan de Commissie en gepubliceerd op de website van de Ombudsman.

[1] Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie, PB 2001 L 145, blz. 43.

[2] Artikel 53 ter, lid 2, sub d, van het gewijzigde Financieel Reglement.

[3] Zie de persmededeling van de Raad Landbouw en Visserij, 22-23 oktober 2007 (beschikbaar op: <http://register.consilium.europa.eu/pdf/nl/07/st13/st13683.nl07.pdf> [Link]).

Straatsburg, 10 december 2007

Geachte mevrouw A.,

Op 28 april 2005 heeft u bij de Europese Ombudsman een klacht ingediend over een verzoek om toegang van het publiek tot documenten die u krachtens Verordening 1049/2001 bij de Europese Commissie had ingediend.

Op 13 mei 2005 heb ik de klacht doorgestuurd naar de voorzitter van de Europese Commissie. De Commissie heeft op 8 november 2005 haar advies uitgebracht. Ik heb u een uitnodiging tot het indienen van opmerkingen toegezonden, die u op 30 december 2005 hebt toegezonden.

Op 18 december 2006 heb ik de Commissie een voorstel gedaan voor een minnelijke schikking en u dienovereenkomstig meegedeeld. De Commissie heeft haar antwoord op 3 april 2007



toegezonden. Ik heb het u doorgestuurd met een uitnodiging om opmerkingen te maken, die u op 30 april 2007 hebt toegezonden.

Ik schrijf nu om u te laten weten wat de resultaten zijn van de onderzoeken die zijn gedaan.

DE KLACHT

De klacht betrof de afwijzing door de Europese Commissie van een confirmatief verzoek op grond van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (1) (Verordening 1049/2001), ingediend door klager bij het secretariaat-generaal van de Commissie op 12 augustus 2004.

Op 26 juni 2004 had klager het directoraat-generaal Landbouw van de Commissie (hierna „DG AGRI” genoemd) verzocht om toegang tot door de nationale overheidsdiensten aan de Commissie verstrekte *verslagen over de betalingen aan nationale ontvangers van EU-financiering via het GLB en andere door de EU gefinancierde landbouw- en visserijprogramma's. Ik zou in het bijzonder de verslagen over 2002 en — indien gereed — voor 2003 willen zien* .

Op 28 juli 2004 heeft DG AGRI klager meegedeeld dat de door haar gevraagde informatie niet bestond in de vorm van landenverslagen, maar alleen in een databank. Zij merkte ook op dat verzoeken om toegang tot informatie in een databank op dezelfde wijze worden behandeld als verzoeken om toegang tot documenten *indien* het verzoek in kwestie via „routinematige verrichtingen” zou kunnen worden behandeld, en dat dit in casu niet mogelijk was.

In haar confirmatief verzoek van 12 augustus 2004 verzocht klager om „ *de in mijn oorspronkelijke verzoek gevraagde informatie* ”. Ze voegde eraan toe dat “[i] *n opdracht om uw werk bij het verstrekken van de informatie aan mij te vergemakkelijken, stel ik voor dat u mij de database als zodanig toestuurdt in plaats van nieuwe documenten te creëren overeenkomstig artikel 1049/01, § 6.3. Indien er informatie is opgenomen die wordt beïnvloed door artikel 4 van 1049/01, zal het niet erg arbeidsintensief zijn om de kolommen in kwestie te schrappen. Natuurlijk zou ik graag de koppen van de verwijderde kolommen willen weten.* ”

In haar besluit van 21 september 2004 over het confirmatief verzoek van klager heeft de Commissie dit standpunt van DG AGRI bevestigd. Zij verklaarde het volgende:

„ *Toegang tot documenten en databanken*

Overeenkomstig artikel 2 van Verordening 1049/2001 is de verordening van toepassing op alle documenten die in het bezit zijn van een instelling, d.w.z. documenten die door haar zijn opgesteld of ontvangen en in haar bezit zijn, op alle werkterreinen van de Europese Unie. Het recht op toegang uit hoofde van deze verordening houdt echter geen verplichting in om een nieuw document te creëren dat de gevraagde informatie bevat, maar is van toepassing op



bestaande documenten.

Een database als zodanig is geen document. Gezien het belang van databanken en de hoeveelheid informatie waarover zij beschikken, zou het echter om voor de hand liggende redenen moeilijk zijn om een uitsluiting van het recht op toegang uit hoofde van Verordening 1049/2001 van alle informatie in databanken te rechtvaardigen.

Daarom heeft zich een praktijk ontwikkeld volgens welke het resultaat van een normale zoekopdracht in de databank („routinematige operaties” zoals het directoraat-generaal Landbouw stelt) wordt beschouwd als een document in de zin van Verordening (EG) nr. 1049/2001. De Commissie zal de bestaande zoekparameters van de databank echter niet wijzigen om de gevraagde informatie te kunnen opvragen.

De CATS-databank

De door het EOGFL , afdeling Garantie, gefinancierde landbouwsteunbetalingen worden door de lidstaten beheerd overeenkomstig de bepalingen van gedeeld beheer. De boekhoudkundige gegevens betreffende deze steunbetalingen worden bij de lidstaten bewaard en aan de Commissie toegezonden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2390/1999 (2) , die de Commissie krachtens artikel 2, lid 3, verplicht om ervoor te zorgen dat de ontvangen informatie vertrouwelijk blijft.

Wat de door het EOGFL, afdeling Oriëntatie, medegefinancierde programma's betreft, worden de maatregelen voor plattelandsontwikkeling in operationele programma's opgenomen overeenkomstig de in de verordeningen betreffende de Structuurfondsen vastgestelde programmeringsregels voor doelstelling 1. Overeenkomstig deze verordeningen bevatten de betrokken programma's geen financiële informatie op het niveau van de eindontvanger van de steun. In artikel 18 van Verordening (EG) nr. 438/2001 betreffende de beheers- en controlesystemen voor bijstand uit de Structuurfondsen zijn de vorm en de inhoud van de boekhoudkundige gegevens die de lidstaten moeten bewaren, vastgesteld.

De Commissie kan derhalve geen nadere gegevens verstrekken over de bedragen die de begunstigden in het kader van het EOGFL-Garantie en Oriëntatie hebben ontvangen.

De Commissie heeft aanvullende opmerkingen gemaakt over de complexiteit van de betrokken databank, de databank van het Clearance Audit Trail System („CATS”) en merkte op dat het niet haalbaar zou zijn om klager toegang te verlenen tot de gevraagde informatie, aangezien deze informatie niet overeenkwam met uittreksels uit de databank.

De Commissie merkte ook op dat de klager had verzocht om toezending van de volledige CATS-databank en merkte op dat dit niet mogelijk was omdat de databank geen document als zodanig is.

Tot slot merkte de Commissie op dat zij aan het Europees Parlement geaggregeerde cijfers had overgelegd die waren ontleend aan de CATS-databank, die betrekking hadden op de verdeling van de door de begunstigden ontvangen steun in het kader van rechtstreekse steun aan de producenten. Om aan het verzoek van klager gedeeltelijk tegemoet te komen, heeft de



Commissie haar de indicatieve financiële cijfers voor 2000 en 2001 verstrekt.

In haar klacht bij de Ombudsman verwees klager naar haar verzoek om toegang tot de Commissie, dat zij had *ingediend „om te achterhalen wie de begunstigden zijn van EU-landbouwsubsidies”*. Zij merkte op dat een soortgelijke aanvraag in Denemarken een gedetailleerd en nuttig inzicht had gegeven in de werking van het systeem en wie er baat bij heeft (3). Volgens haar was het van cruciaal belang voor het publiek om soortgelijke informatie van EU-niveau te verkrijgen, aangezien een zeer groot deel van de EU-begroting wordt besteed aan landbouwsubsidies.

Klager beweerde dat het antwoord van de Commissie op haar confirmatief verzoek in strijd was met Verordening 1049/2001. Zij voerde in de eerste plaats aan dat de opvatting van de Commissie dat een databank geen „document” in de zin van verordening 1049/2001 was, onjuist was. Ook *al zou verordening (EG) nr. 2390/1999 van de Commissie* van 25 oktober 1999 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1663/95 met betrekking tot de vorm en de inhoud van de boekhoudkundige gegevens die de lidstaten ter beschikking van de Commissie moeten houden met het oog op de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie (4) („Verordening 2390/1999”), waarin de door de Commissie bedoelde vertrouwelijkheidsclausule is opgenomen, niet als *lex specialis* kunnen worden toegepast, kan zij niet worden uitgelegd op een wijze die onverenigbaar is met verordening 1049/2001.

Klager beweerde voorts dat de Commissie de in artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vastgestelde termijn van 15 werkdagen niet had nageleefd.

HET ONDERZOEK

Het advies van de Commissie

De klacht werd doorgestuurd naar de Commissie, die het volgende advies heeft uitgebracht.

Motivering van het besluit van de Commissie van 21 september 2004

In haar besluit van 21 september 2004 aan de klager verklaarde de Commissie dat een databank als zodanig geen document is. Gezien het belang van databanken en de hoeveelheid informatie waarover zij beschikken, zou het echter om voor de hand liggende redenen moeilijk zijn om een uitsluiting van het recht op toegang uit hoofde van Verordening 1049/2001 van alle daarin opgenomen informatie te rechtvaardigen. Daarom heeft de Commissie uitgelegd dat het resultaat van een normale zoekopdracht in een databank (een „routinematige operatie”) wordt beschouwd als een document in de zin van Verordening 1049/2001. De Commissie gaf aan dat zij de bestaande zoekparameters van de databank niet zou wijzigen om de gevraagde informatie te kunnen opvragen. Deze beoordeling is gebaseerd op artikel 10, lid 3, van de verordening, volgens hetwelk de instellingen niet verplicht zijn nieuwe documenten te creëren die ten tijde van het verzoek niet bestaan. Daarom voelde zij zich niet verplicht de bestaande zoekparameters van een databank te wijzigen om de gevraagde informatie te kunnen opvragen.

Wat de CATS-databank betreft, legde de Commissie verder uit dat de door het EOGFL, afdeling Garantie, gefinancierde landbouwsteunbetalingen door de lidstaten worden beheerd in het



kader van de bepalingen van gedeeld beheer. De boekhoudkundige gegevens met betrekking tot deze steunbetalingen worden bij de lidstaten bewaard en aan de Commissie toegezonden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2390/1999, die de Commissie op grond van artikel 2, lid 3, verplicht om ervoor te zorgen dat de ontvangen informatie vertrouwelijk blijft.

Met betrekking tot het verzoek om toegang tot de volledige databank waarin de boekhoudkundige gegevens van de betalingen van het EOGFL, afdeling Garantie, zijn opgeslagen, heeft de Commissie verklaard dat de door de lidstaten in het kader van het EOGFL, afdeling Garantie, verstrekte boekhoudkundige gegevens in de CATS-databank zijn geladen, die een grote en zeer gedetailleerde databank van de betalingen van het EOGFL-Garantie bevat. Het omvat uitgebreide jaarlijkse gegevens over betalingen, begunstigten, aangiften en aanvragen, producten, inspecties en uitvoerrestituties. Ten tijde van het besluit van de Commissie bevatte het meer dan 176 miljoen gegevensbestanden en ongeveer 4,23 miljard velden met betrekking tot meer dan 6 miljoen begunstigten. Deze cijfers evolueren voortdurend. De CATS-databank is opgezet om de diensten van de Commissie te helpen bij het uitvoeren van auditmissies. Het is daarom in de eerste plaats, en bovenal, een controle-instrument dat auditors helpt bij de goedkeuring van de rekeningen.

Elke toegang tot de CATS-databank vereist zeer specifiek onderzoek en zeer complexe geautomatiseerde bewerkingen. Dit komt door de technische specificaties van CATS, die in werkelijkheid niet alleen een database is, maar een groot datawarehouse (5). Gezien het bovenstaande was het niet haalbaar om toegang te verlenen tot de volledige databank.

Wat de door het EOGFL, afdeling Oriëntatie, medegefinancierde steunprogramma's betreft, worden de maatregelen voor plattelandsontwikkeling opgenomen in operationele programma's overeenkomstig de in de verordeningen betreffende de Structuurfondsen vastgestelde programmeringsregels voor doelstelling 1. Overeenkomstig deze verordeningen bevatten de betrokken programma's geen financiële informatie op het niveau van de eindontvanger van de steun. In artikel 18 van Verordening (EG) nr. 438/2001 van de Commissie van 2 maart 2001 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad met betrekking tot de beheers- en controlesystemen voor in het kader van de Structuurfondsen verleende bijstand (6) zijn de vorm en de inhoud van de boekhoudkundige gegevens waarover de lidstaten moeten beschikken, vastgesteld. De Commissie kon derhalve geen nadere gegevens verstrekken over de bedragen die de begunstigten in het kader van het EOGFL, afdeling Oriëntatie, hebben ontvangen.

Kenmerken van de CATS-databank

De in casu aan de orde zijnde databank, namelijk de CATS-databank, bevat alle afzonderlijke componenten van miljoenen gegevensbestanden over de laatste vijf jaar van de betalingen en ontvangsten van het EOGFL, afdeling Garantie, die ongeveer 4,97 miljard velden voor meer dan 6,1 miljoen betrokken begunstigten uitmaken.

De boekhoudkundige informatie in de CATS-databank moet door de lidstaten worden ingediend met behulp van de STATEL/STADIUM-software en een specifiek bestandsformaat, zoals beschreven in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2390/1999. De gegevensbestanden worden automatisch geladen in CATS, een ORACLE database die alleen kan worden gebruikt met ACL



(Audit Command Language) software of met de database tool ORACLE-SQL. Vanwege deze kenmerken van CATS vereist elke toegang tot de database zeer specifiek onderzoek en zeer complexe geautomatiseerde bewerkingen.

Zo worden de begunstigden (landbouwers) in de dossiers geïdentificeerd aan de hand van identificatiecodes, namen en adres. Om totalen te maken, moeten deze identificatiecodes per begunstigde „uniek” zijn in elke lidstaat, d.w.z. dat de „identificatiecode” van een begunstigde slechts overeenkomt met de naam van één begunstigde en omgekeerd. Om de informatie over een individuele begunstigde te verkrijgen, moet eerst voor elk verzoek een SQL-script met de zoekparameters worden geschreven en getest, na analyse van de eis. De uitkomst wordt vervolgens opgeslagen in een tekstbestand en moet worden geanalyseerd met de softwaretool ACL. Deze verificaties en bijbehorende kruiscontroles moeten handmatig worden uitgevoerd.

Zoals de klager heeft aangegeven, zou de opvraging van de gevraagde informatie uit de CATS-databank aanzienlijke nieuwe programmering vereisen die niet noodzakelijk is voor de uitvoering van de taken van de Commissie. Daarom is de Commissie van mening dat de door de klager gevraagde informatie in bestaande documenten niet beschikbaar is. Bijgevolg valt het verzoek niet binnen het toepassingsgebied van Verordening 1049/2001.

In haar confirmatief verzoek stelde klager voor dat de volledige databank aan haar ter beschikking kon worden gesteld. Het zou haar niet mogelijk zijn om online of via elektronische ondersteuning toegang te verlenen tot gegevens, waarvan de openbaarmaking in strijd zou zijn met artikel 4 van Verordening 1049/2001 en met de bepalingen van verordening nr. 2390/1999.

Toepasselijkheid van Verordening 1049/2001 op databanken

Zoals de klager terecht opmerkt, definieert artikel 3, onder a), van de verordening een „document” als „*alle inhoud, ongeacht de drager ervan*”, waarin duidelijk elektronische gegevens zijn opgenomen. De verordening kan echter alleen van toepassing zijn op bestaande, welomschreven individuele documenten.

Het basisbeginsel van Verordening 1049/2001 is dat documenten toegankelijk zijn voor het publiek, tenzij de openbaarmaking van de inhoud ervan de bescherming van bepaalde openbare of particuliere belangen zou ondermijnen (zie overweging 11). Dit vereist een schadetest op de gevraagde documenten. Een dergelijke schadetest kan echter alleen worden uitgevoerd op een geïdentificeerde, goed gedefinieerde en vaste reeks informatie.

Verscheidene bepalingen van de verordening bevestigen dat zij van toepassing is op bestaande, welomschreven individuele documenten. Artikel 6, lid 1, bepaalt dat verzoeken moeten worden ingediend „*op een voldoende nauwkeurige wijze om de instelling in staat te stellen het document te identificeren*”. Overeenkomstig artikel 10, lid 3, *worden de documenten „in een bestaande versie en in een bestaande vorm verstrekt*”. Een register van documenten als omschreven in artikel 11 van de verordening kan alleen verwijzingen bevatten naar bestaande en welomschreven documenten en rechtstreekse toegang in elektronische vorm (artikel 12) kan alleen worden verleend aan documenten met een duidelijk omschreven en stabiele inhoud. Dezelfde regel geldt voor documenten die als „gevoelig” in de zin van artikel 9 worden aangemerkt.



Een database is geen document in elektronische vorm, zoals een bestand in tekstverwerking of in PDF-formaat. Het is een verzameling van gegevens in constante evolutie, in plaats van een geïdentificeerde, goed gedefinieerde en individuele verzameling informatie. Een database is het elektronische equivalent van een archief of een bestand, niet van een document.

Om de nodige schadetest te kunnen uitvoeren, behandelt de Commissie verzoeken om toegang tot informatie in een databank op basis van Verordening 1049/2001 voor zover de gevraagde informatie uit de databank kan worden gehaald als onderdeel van haar normale activiteiten, d.w.z. activiteiten die zijn ontwikkeld voor haar eigen behoeften. Wanneer aan het verzoek niet kan worden voldaan via normale verrichtingen in de databank, is de Commissie van mening dat de gevraagde informatie niet bestaat als een „document” in de zin van de verordening. Een verzoek om informatie dat niet in bestaande documenten is opgenomen, valt niet binnen het toepassingsgebied van Verordening 1049/2001. Dit is duidelijk het geval met betrekking tot het verzoek van klager.

Klager verwijst ook naar zaak C-353/99 P, *Raad/Hautala* (7), met name naar punt 23. Volgens dit arrest van het Hof van Justitie en het bestreden arrest van het Gerecht in dezelfde zaak (8) zijn de instellingen verplicht toegang te verlenen tot de delen van de gevraagde documenten die niet onder een uitzondering op het recht van toegang vallen. Deze rechtspraak, die aan verordening nr. 1049/2001 voorafging en in artikel 4, lid 6, ervan is opgenomen, kan, zoals het geval was met de beslissing van het Gerecht in de onderhavige zaak, alleen van toepassing zijn op een geïdentificeerd en duidelijk omschreven document, aangezien gedeeltelijke toegang alleen kan voortvloeien uit een schadetoets op de inhoud van een document.

Wanneer het voorwerp van een verzoek niet kan worden aangemerkt als een verzoek om toegang tot documenten uit hoofde van Verordening 1049/2001, onderzoekt de Commissie de mogelijkheid om de gevraagde informatie te verstrekken, overeenkomstig de bepalingen van haar code van goed administratief gedrag. Om aan het verzoek ten minste gedeeltelijk te voldoen, heeft de Commissie, zoals hierboven aangegeven, de klager derhalve de bestaande geaggregeerde cijfers voor twee jaar verstrekt. Klager werd ervan in kennis gesteld dat de cijfers voor de volgende jaren in voorbereiding waren.

Zelfs indien het verzoek van klager in aanmerking zou worden genomen op grond van de bepalingen van Verordening 1049/2001, is de boekhoudkundige informatie waarover de Commissie beschikt, onderworpen aan geheimhoudingsregels, die onder de uitzonderingen van artikel 4 van die verordening en specifieke bepalingen vallen.

Motivering van de Commissie

Klager stelt dat de Commissie de toegang heeft geweigerd zonder opgave van redenen voor haar weigering op grond van de uitzonderingen van artikel 4 van Verordening 1049/2001. Zij voerde verder aan dat zelfs indien een uitzondering van toepassing zou zijn, gedeeltelijke toegang had moeten worden overwogen. De Commissie is van mening dat naar artikel 4 van Verordening 1049/2001 alleen mag worden verwezen als de toegang tot een geïdentificeerd document wordt geweigerd en nadat er een concrete schadetest op is toegepast. Hetzelfde geldt voor gedeeltelijke toegang. In dit geval kon het verzoek, zoals hierboven uiteengezet in



punt 5, niet worden behandeld op grond van Verordening (EG) nr. 1049/2001, aangezien de gevraagde informatie niet beschikbaar was in bestaande documenten.

De vertrouwelijkheidsclausule in Verordening (EG) nr. 2390/1999

De klager stelt dat verordening nr. 2390/1999, indien zij als een *lex specialis* wordt beschouwd, niet in strijd met Verordening 1049/2001 kan worden uitgelegd.

De Commissie wil verduidelijken dat alle bestaande vertrouwelijkheidsclausules moeten worden geïnterpreteerd in het licht van Verordening 1049/2001. Zij voorzien in concrete gevallen van toepassing van de in artikel 4 bedoelde uitzonderingen. Artikel 4 van de verordening bevat immers de beperkingen van het recht op toegang door algemene regels vast te stellen. Deze algemene regels hebben hetzelfde doel, namelijk de bescherming van particuliere of openbare belangen — naar gelang van het geval — als vertrouwelijkheidsclausules (*lex specialis*) in wetgeving op specifieke gebieden (9) .

Bij Verordening (EG) nr. 2390/1999 zijn vorm en inhoud vastgesteld van de boekhoudkundige gegevens die aan de Commissie moeten worden verstrekt met het oog op de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie. In artikel 2, lid 1, van de verordening is bepaald dat de Commissie de informatie uitsluitend mag gebruiken voor de uitvoering van haar controletaken bij de goedkeuring van de rekeningen, het toezicht op de ontwikkelingen en het verstrekken van prognoses in de landbouwsector. In het laatste geval worden de gegevens alleen in geaggregeerde vorm geanonimiseerd en verwerkt.

Artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2390/1999 verplicht de Commissie ervoor te zorgen dat de boekhoudkundige informatie die zij ontvangt vertrouwelijk en veilig wordt gehouden. De Commissie is van mening dat deze clausule volledig verenigbaar is met de uitzonderingen waarin artikel 4 van Verordening 1049/2001 voorziet.

De van de Deense autoriteiten ontvangen gegevens

Volgens klager heeft zij de gegevens over Denemarken rechtstreeks van de Deense autoriteiten ontvangen en stelt zij impliciet dat de Commissie de gegevens ook ter beschikking moet stellen.

In dit verband zij erop gewezen dat het Hof van Justitie in de gevoegde zaken C-465/01, C-138/01 en C-139/01 *Osterreichische Rundfunk e.a.* (10) heeft geoordeeld dat het aan de nationale rechter staat om na te gaan of openbaarmaking van de namen van de ontvangers van door overheidsinstanties betaalde gelden noodzakelijk en passend is voor het doel van een goed beheer van overheidsmiddelen. Naar aanleiding van de uitspraak van het Hof heeft het Grondwettelijk Hof van Oostenrijk besloten dat het publiceren van individuele salarissen en namen van begunstigden onevenredig zou zijn en derhalve niet toelaatbaar zou zijn.

Vertraging bij het beantwoorden van het confirmatief verzoek

Ten slotte wijst klager erop dat uit de brief van de Commissie van 21 september 2004, toen het confirmatief verzoek van 12 augustus 2004 werd geregistreerd, niet duidelijk blijkt. Daarom leek de secretaris-generaal de in de verordening vastgestelde termijn van 15 werkdagen niet in acht te nemen.

Klager heeft op 30 juli 2004 voor het eerst een e-mail gestuurd waarin zij de ontvangst van het



antwoord van DG AGRI van 28 juli 2004 heeft bevestigd en heeft verklaard beroep in te stellen. Deze e-mail is geregistreerd op 9 augustus 2004 en de termijn voor het antwoord is vastgesteld op 30 augustus 2004. Toen de Commissie het meer gedetailleerde confirmatief verzoek van klager van 12 augustus 2004 ontving, werd de termijn niet gewijzigd. Gezien de complexiteit van de zaak en de afwezigheid van veel personeelsleden tijdens de zomervakantie heeft de Commissie de termijn op 30 augustus 2004 met 15 werkdagen verlengd tot 20 september 2004.

Het antwoord werd op 20 september 2004 ondertekend, maar de volgende ochtend in de uitgaande post geregistreerd. De op de brief gestempelde datum is 21 september 2004.

Conclusies

Om de hierboven uiteengezette redenen is de Commissie van mening dat de bestreden beschikking juist was.

(1) De CATS-databank zoals hierboven beschreven is geen document in de zin van artikel 3, onder a), van Verordening 1049/2001. Deze verordening is van toepassing op de informatie in databanken, voor zover de gevraagde informatie uit de databank kan worden geëxtraheerd door middel van routinematige handelingen, d.w.z. door gebruik te maken van bestaande zoekcriteria zonder gebruik te maken van nieuwe programmering om documenten te maken die de gevraagde informatie bevatten.

(2) Het verzoek van klager om toegang tot boekhoudkundige informatie die door de lidstaten aan de Commissie is meegedeeld met betrekking tot de landbouwwuitgaven, gaat dus duidelijk verder dan het toepassingsgebied van Verordening 1049/2001. De gevraagde informatie kan niet worden beschouwd als beschikbaar in bestaande documenten.

(3) De Commissie verstrekke geaggregeerde cijfers voor de begrotingsjaren 2000 en 2001, die beschikbaar waren. De Commissie is bereid soortgelijke gegevens te verstrekken voor de jaren 2002 en 2003, wanneer deze beschikbaar komen.

(4) Het bestreden besluit is terecht gemotiveerd. Verwijzingen naar artikel 4 van Verordening 1049/2001 mogen alleen worden vermeld wanneer de toegang tot een geïdentificeerd document geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd.

(5) De Commissie betreurt het dat haar antwoord op het confirmatief verzoek een dag na het verstrijken van de in de verordening vastgestelde termijn is toegezonden.

Brief betreffende het „Europees transparantie-initiatief“

Naar aanleiding van het advies van de Commissie hebben commissaris Boell, die verantwoordelijk is voor landbouw en plattelandontwikkeling, en commissaris Kallas, die verantwoordelijk is voor administratieve zaken, audit en fraudebestrijding en tevens een van de vicevoorzitters van de Commissie is, de Ombudsman in een afzonderlijke brief van 9 december 2005 in kennis gesteld van het Europees transparantie-initiatief van de Commissie. Zij verklaarden het volgende:

„Als vervolg op de brief van vicevoorzitter Kallas aan u van 10 mei 2005 en het antwoord van de Commissie in de zaak A. (ref. 1693/2005/PB) willen wij u informeren over de laatste



ontwikkelingen in het Europees transparantie-initiatief met betrekking tot de publicatie van informatie over eindbegunstigden in de landbouw (en andere uitgaven onder gedeeld beheer).

Op 9 november 2005 heeft de Commissie een besluit genomen over haar Europees transparantie-initiatief. Met dit initiatief verklaart de Commissie voornemens te zijn de transparantie van alle EU-middelen ten aanzien van de eindbegunstigden te bevorderen.

Als eerste stap heeft de Commissie besloten een centraal webportaal op te zetten voor toegang tot informatie over eindbegunstigden van EU-middelen. Vanaf deze centrale site leggen we links naar de websites van de lidstaten, waar gegevens over eindbegunstigden onder gedeeld beheer te vinden zijn. Om de gegevens in alle lidstaten vergelijkbaar te maken, zullen we een gemeenschappelijke methode voorstellen om deze informatie beschikbaar te stellen.

Het is duidelijk dat voor juridische en andere kwesties die specifiek zijn voor elke lidstaat, deze eerste stap van de Commissie niet noodzakelijkerwijs alle lidstaten ertoe zou brengen toegang te verlenen tot alle gegevens waarover zij beschikken. Daarom zal de Commissie als volgende stap begin 2006 een groenboek goedkeuren met verdere ideeën over hoe de transparantie op EU-niveau kan worden verbeterd. Een van de kwesties die in dit Groenboek aan de orde zullen komen, is een voorstel om een wettelijke verplichting in te voeren voor de lidstaten om informatie te publiceren over de eindbegunstigden van fondsen onder gedeeld beheer. Hoewel het aannemen van een dergelijke voorgestelde wettelijke verplichting natuurlijk een besluit voor de Raad is, hopen we dat het debat over het Groenboek zal verduidelijken of er bredere publieke steun en belangstelling is om een dergelijke stap te zetten. Hierover zal in het voorjaar van 2006 overleg worden gepleegd.

Opmerkingen van klager

Het advies van de Commissie werd toegezonden aan klager, die samenvattend de volgende punten heeft ingediend:

De praktijk van de Commissie om de zoekresultaten van „routinematige operaties” in databanken te beschouwen als „documenten” uit hoofde van Verordening 1049/2001 is niet legitiem in het kader van Verordening 1049/2001, die tot doel heeft een zo breed mogelijke toegang tot documenten te waarborgen.

De centrale vraag in de onderhavige zaak is of databanken onder Verordening 1049/2001 vallen. Artikel 3, onder a), van Verordening (EG) nr. 1049/2001 bepaalt dat een document „*elke inhoud is, ongeacht de drager ervan*”. Zelfs als een databank zeer grote hoeveelheden informatie bevat, heeft dit geen betekenis voor zijn aard als „document”.

De opmerking van de Commissie dat de informatie in een databank voortdurend verandert, is voor de onderhavige zaak niet relevant. Klager verzocht om concrete feitelijke informatie die de lidstaten bij de Commissie hadden ingediend. Aangenomen moet worden dat deze informatie niet wordt gewijzigd in de CATS-databank.

Met betrekking tot het standpunt van de Commissie dat Verordening 2390/1999 hoe dan ook een geheimhoudingsbepaling bevat die de openbaarmaking van de betrokken informatie



verbiedt, heeft de Commissie er volledig niet op gewezen welke uitzondering in Verordening 1049/2001 precies tot uiting komt in de vertrouwelijkheidsbepaling in Verordening 2390/1999. Dit is een schending van Verordening 1049/2001.

Met betrekking tot de vertraging bij het indienen van het antwoord op het confirmatief verzoek aanvaardt klager de uitleg van de Commissie.

De inspanningen van de ombudsman om tot een vriendschappelijke oplossing te komen

Na zorgvuldige bestudering van de adviezen en opmerkingen was de Ombudsman er niet van overtuigd dat de Commissie adequaat op de klacht had gereageerd. Overeenkomstig artikel 3, lid 5, van het Statuut van de Ombudsman (12) heeft de Ombudsman de voorzitter van de Commissie daarom verzocht een minnelijke schikking voor te stellen. De Ombudsman heeft de Commissie voorgesteld de aanvraag van klager van 12 augustus 2004 opnieuw te onderzoeken en haar de door haar gevraagde gegevens te verstrekken, tenzij zij zich op geldige en toereikende gronden beroept om dit niet te doen.

Antwoord van de Commissie op het voorstel voor een minnelijke schikking van de Ombudsman

In haar antwoord verwierp de Commissie het voorstel van de Ombudsman voor een minnelijke schikking. Zij verklaarde dat de vertrouwelijkheidsbepaling van artikel 2 van verordening nr. 2390/1990 haar verplichtte de gevraagde informatie vertrouwelijk en veilig te houden.

Voorts heeft de Commissie enkele opmerkingen gemaakt over „toekomstige transparantiedoelstellingen”, als volgt:

- De Commissie had verklaard voornemens te zijn meer transparantie te zoeken met betrekking tot de openbaarmaking van begunstigden van EU-middelen. Om de toegang van het publiek tot informatie over begunstigden van de betalingen in gedeeld beheer van het gemeenschappelijk landbouwbeleid te vergemakkelijken, houdt de Commissie reeds een webpagina bij met links naar websites van de lidstaten.
- Voor de toekomst voorzien de transparantiebepalingen die in het Financieel Reglement zijn opgenomen bij Verordening (EG, Euratom) 1995/2006 van de Raad van 13 december 2006 (13) in een jaarlijkse bekendmaking achteraf van begunstigden van landbouwfondsen uit de algemene begroting van de Gemeenschappen. Deze nieuwe transparantieverplichting zou gelden voor uitgaven uit het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) vanaf het begrotingsjaar 2007 en voor uitgaven uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) met ingang van begrotingsjaar 2008 (14) .
- De bekendmaking geschiedt in overeenstemming met de relevante sectorspecifieke regelgeving. Voor het ELGF en het Elfpo voorziet Verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (15) nog niet in transparantie en moet zij derhalve worden gewijzigd om de nieuwe transparantieverplichting uit te voeren. Verwacht wordt dat het voorstel daartoe in februari 2007 door de Commissie zal worden aangenomen en vervolgens aan het Europees Parlement en de Raad zal worden toegezonden. Daarna moeten de uitvoeringsbepalingen door de Commissie worden vastgesteld overeenkomstig haar verklaring die op verzoek van het Parlement is afgelegd bij de vaststelling van de herziening van het Financieel Reglement door de Raad, die luidt als volgt: de *bekendmaking van informatie van begunstigden van middelen uit de landbouwfondsen (ELFPO en ELGF) [zal] vergelijkbaar zijn met die waarin de sectorspecifieke uitvoeringsverordeningen*



voor de Structuurfondsen voorzien. Met name zal worden gezorgd voor een adequate jaarlijkse bekendmaking achteraf van de uit deze fondsen ontvangen bedragen, onderverdeeld naar de belangrijkste uitgavencategorieën, voor elke begunstigde " (16) .

Opmerkingen van klager

In haar opmerkingen over het antwoord van de Commissie op het voorstel voor een minnelijke schikking van de Ombudsman handhaafde en ontwikkelde klager haar standpunt in wezen.

HET BESLUIT

1 De vermeende schending van Verordening 1049/2001

1.1 Op 26 juni 2004 heeft klager DG AGRI van de Commissie verzocht om toegang tot „ door de nationale overheidsdiensten aan de Commissie verstrekte verslagen over de betalingen aan nationale ontvangers van EU-financiering via het GLB en andere door de EU gefinancierde landbouw- en visserijprogramma's". Aangezien het verzoek niet werd ingewilligd, diende klager op 12 augustus 2004 een confirmatief verzoek in krachtens Verordening 1049/2001. De zaak betreft de afwijzing door de Commissie van dit verzoek (17) .

1.2 Zoals de Ombudsman in zijn voorstel voor een minnelijke schikking betreffende de onderhavige zaak heeft uiteengezet, heeft klager in eerste instantie in wezen verzocht om de documenten die de boekhoudkundige gegevens bevatten die de lidstaten bij de Commissie hebben ingediend op grond van Verordening (EG) nr. 2390/1999 van de Commissie (18) . De Commissie merkte met name op dat „[d]e gegevensbestanden [verzonden door de lidstaten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2390/1999] automatisch worden geladen in CATS, een ORACLE-databank." In het kader van het onderzoek bevestigde de Commissie de opvatting van de Ombudsman dat hij de elektronische bestanden die de lidstaten overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2390/1999 aan haar hebben doorgegeven (in de CATS-databank of ergens anders) niet als zodanig heeft opgeslagen.

1.3 In haar confirmatief verzoek verzocht klager toegang te krijgen tot „ de databank als zodanig", overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Verordening 1049/2001, waarin wordt bepaald dat „[i] n geval van een verzoek betreffende een zeer lang document of een zeer groot aantal documenten, de betrokken instelling informeel met de aanvrager kan overleggen met het oog op het vinden van een billijke oplossing. " In haar klacht bij de Ombudsman betoogde klager dat het standpunt van de Commissie (uitgedrukt in haar besluit over haar confirmatief verzoek) dat de databank geen „document" in de zin van Verordening 1049/2001 was, onjuist was. In haar opmerkingen verduidelijkte klager dat, hoewel zij niet betwist dat de betrokken databank op zich geen „document" is, zij van mening is dat deze databank een „ medium " is en dat „ de inhoud " van de databank een „ document " is in de zin van artikel 3, onder a), van de verordening. In verband hiermee heeft de Commissie in haar besluit over het confirmatief verzoek van klager verklaard dat "[een] databank als zodanig geen document is. Gezien het belang van databanken en de hoeveelheid informatie waarover zij beschikken, zou het echter om voor de hand liggende redenen moeilijk zijn om een uitsluiting van het recht op toegang uit hoofde van Verordening 1049/2001 van alle informatie in databanken te rechtvaardigen. Daarom heeft zich een praktijk ontwikkeld volgens welke het resultaat van een normale zoekopdracht in de databank („routinematige operaties" zoals het directoraat-generaal Landbouw stelt) wordt beschouwd als



een document in de zin van Verordening (EG) nr. 1049/2001. De Commissie zal de bestaande zoekparameters van de databank echter niet wijzigen om de gevraagde informatie te kunnen opvragen. De Commissie heeft er ook op gewezen dat „ de gevraagde informatie [door de klager] niet overeenkomt met uittreksels die uit de databank moeten worden genomen ” na een normale zoekopdracht in de databank en dat zij „ de bestaande zoekparameters in de databank niet zal wijzigen om de gevraagde informatie te kunnen opvragen. ” Bovendien heeft zij op grond van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2390/1999 aangevoerd dat de door de lidstaten toegezonden relevante boekhoudkundige gegevens vertrouwelijk zijn en dat deze vertrouwelijkheidsclausule volledig verenigbaar is met de uitzonderingen van artikel 4 van Verordening 1049/2001.

1.4 De Ombudsman merkt op dat de Commissie volgens de beginselen van behoorlijk bestuur geldige en toereikende gronden moest verstrekken voor de afwijzing van het verzoek van klager.

1.5 De Ombudsman begrijpt dat de Commissie van mening is dat wat de klager vroeg een „document” in de zin van Verordening 1049/2001 was, als het via een „normale zoekopdracht” of „routinematige operaties” uit de CATS-databank kon worden opgehaald. Bovendien heeft de Ombudsman verklaard dat het verstrekken van wat klager wilde, een wijziging van de bestaande zoekparameters in de databank zou vereisen en aanzienlijke nieuwe programmering zou vereisen, wat niet noodzakelijk was voor de uitvoering van de taken van de Commissie.

De Ombudsman is van oordeel dat de Commissie door deze verklaringen niet naar behoren heeft voldaan aan haar in punt 1.4 genoemde taak. De betrokken verklaringen kunnen worden beschouwd als *geldige en toereikende gronden* voor zover zij betrekking hebben op de onredelijkheid van de administratieve last die de verstrekking van wat de klager heeft gevraagd, aan de instelling zou opleggen (19) . Niettemin heeft de Commissie onvoldoende specifieke en naar behoren onderbouwde argumenten aangevoerd die erop wijzen dat de opvraging van wat de klager had gevraagd, veronderstelt dat hem een onredelijke administratieve last zou worden opgelegd. De verwijzingen van de Commissie naar de noodzaak van wijziging van de bestaande zoekparameters of van nieuwe programmering zijn in algemene bewoordingen geformuleerd en vormen dus geen dergelijke argumenten.

1.6 In de tweede toelichting van de Commissie wordt verwezen naar de vertrouwelijkheidsclausule van artikel 2, lid 3, van haar uitvoeringsverordening 2390/1999. In verband hiermee heeft de Commissie in haar advies het volgende verklaard: alle bestaande vertrouwelijkheidsclausules moeten worden uitgelegd in het licht van Verordening 1049/2001 en voorzien in concrete gevallen van toepassing van de uitzonderingen van artikel 4 van de verordening. Artikel 4 van de verordening bevat immers de beperkingen van het recht op toegang door algemene regels vast te stellen. Deze algemene regels hebben hetzelfde doel om particuliere of publieke belangen te beschermen — al naar het geval — als vertrouwelijkheidsclausules in wetgeving op specifieke gebieden. Artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2390/1999 verplicht de Commissie ervoor te zorgen dat de boekhoudkundige informatie die zij ontvangt vertrouwelijk en veilig wordt gehouden. De Commissie is van mening dat deze clausule volledig verenigbaar is met de uitzonderingen



waarin artikel 4 van Verordening 1049/2001 voorziet.

De Ombudsman is van oordeel dat de Commissie door deze verklaringen niet naar behoren heeft voldaan aan haar in punt 1.4 genoemde taak. De Commissie verwees immers slechts in algemene termen naar de belangen die worden beschermd door de uitzonderingen van artikel 4 van Verordening 1049/2001. Zij heeft niet gespecificeerd welke van deze uitzonderingen relevant was voor de vertrouwelijkheidsclausule van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2390/1999 en heeft derhalve haar standpunt bevestigd dat deze clausule verenigbaar is met Verordening 1049/2001. Bovendien heeft zij onvoldoende uitleg gegeven over de toepasselijkheid van een dergelijke uitzondering.

Bovendien wordt het argument van de Commissie duidelijk ondermijnd door artikel 53 ter, lid 2, onder d), van het gewijzigde Financieel Reglement en het aangekondigde beleid van de Commissie om de transparantie van alle EU-middelen ten aanzien van eindbegunstigden te bevorderen (20). Een dergelijke toezegging van de Commissie om de transparantie van alle EU-middelen ten aanzien van eindbegunstigden te bevorderen en de recente relevante overeenstemming van de EU-ministers van Landbouw over een reeks regels tot invoering van de verplichting om de lijst van begunstigden van EU-landbouwsubsidies op nationaal niveau te publiceren (21), ondermijnen kennelijk het argument van de Commissie dat de vertrouwelijkheidsclausule van artikel 2390/1999 verenigbaar is met Verordening 1049/2001.

Onder deze omstandigheden concludeert de Ombudsman dat de Commissie niet naar behoren heeft voldaan aan haar verplichting om geldige en toereikende gronden te verschaffen voor de afwijzing van het verzoek van klager. Dit is een geval van wanbeheer.

1.7 Na zorgvuldige bestudering van de juridische argumenten van de Commissie concludeert de Ombudsman dat het standpunt van de Commissie met betrekking tot de toepassing van Verordening 1049/2001 op databanken in het algemeen niet bevredigend is. Voor de voortzetting van dit onderzoek zou de Ombudsman echter ofwel i) een algemeen standpunt moeten formuleren met betrekking tot de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 op databanken en de Commissie ervan willen overtuigen deze te aanvaarden door een relevante ontwerpaanbeveling te formuleren, of ii) de Commissie aan te bevelen een dergelijk standpunt zelf te formuleren. Ofwel zou de Ombudsman zijn onderzoek moeten verlengen om een complexe, algemene en nieuwe juridische kwestie als gevolg van technologische ontwikkelingen aan de orde te stellen, die de wetgever hoe dan ook in de loop van de lopende hervorming van Verordening (EG) nr. 1049/2001 zal kunnen behandelen. De Ombudsman heeft zijn standpunt over het algemene probleem reeds uiteengezet (zie voetnoot 19). Bij het indienen van haar definitieve wijzigingsvoorstel zou de Commissie ook naar behoren rekening kunnen houden met dit besluit en de beweegredenen ervan. De Ombudsman zal ook actief overwegen de nationale ombudsmannen in het Europees netwerk van ombudsmannen te raadplegen om te proberen uit te vinden welke antwoorden op deze nieuwe problemen zijn gegeven en om bewust te worden gemaakt van de „beste praktijken” die op nationaal niveau worden gevolgd, met het oog op een adequate toegang van het publiek tot in databanken opgeslagen informatie. De resultaten van deze raadpleging zullen uiteraard ter beschikking van de Commissie worden gesteld en op de website van de Ombudsman worden gepubliceerd.



Bovendien, en wat de toegang tot informatie over het specifieke beleidsterrein van het gemeenschappelijk landbouwbeleid betreft, zijn er, zoals in punt 1.6 hierboven vermeld, belangrijke juridische en politieke ontwikkelingen met betrekking tot de publiciteit van informatie zoals de klager had gevraagd, die lijken tegemoet te komen aan het belang van klager om in de toekomst toegang tot dit soort informatie te hebben.

Onder deze omstandigheden acht de Ombudsman het niet gerechtvaardigd de zaak verder te behandelen. Hij sluit de zaak dan ook af met een kritische opmerking.

2 Conclusie

Op basis van het onderzoek van de Ombudsman naar deze klacht moet de volgende kritische opmerking worden gemaakt:

Volgens de beginselen van behoorlijk bestuur moest de Commissie geldige en toereikende gronden verstrekken voor de afwijzing van het verzoek van klager. Op basis van zijn bevindingen in de punten 1.5 en 1.6 concludeert de Ombudsman dat de Commissie deze taak niet naar behoren heeft uitgevoerd. Dit is een geval van wanbeheer.

De voorzitter van de Europese Commissie zal ook van dit besluit in kennis worden gesteld.

De uwe oprecht,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) PB L 145, blz. 43.

(2) Verordening (EG) nr. 2390/1999 van de Commissie van 25 oktober 1999 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1663/95 met betrekking tot de vorm en de inhoud van de boekhoudkundige gegevens die de lidstaten ter beschikking van de Commissie moeten houden met het oog op de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie, PB L 295, blz. 1.

(3) Klager heeft een relevante website (<http://www.farmsubsidy.org>) [Link]verstrekt.

(4) PB L 295, blz. 1.

(5) Een beschrijving van dergelijke datawarehouses is onder meer te vinden op de website van Wikipedia (http://en.wikipedia.org/wiki/Data_warehouse [Link]).

(6) PB 2001, L 63, blz. 21.

(7) Zaak C-353/99 P *Raad/Hautala* , Jurispr. 2001, blz. I-9565.



(8) Zaak T-14/98, *Hautala/Raad*, Jurispr. 1999, blz. II-2489.

(9) De Commissie verwees naar zaak T-376/03, *Hendrickx/Raad*, arrest van 5 april 2005, nog niet gemeld, betreffende de geheimhouding in de zin van artikel 6 van bijlage III bij het Statuut (procedure van de jury):

„ Comme toute norme de caractère général, le droit d'accès aux documents du Conseil prévu par les dispositions précitées peut être limité ou exclu — selon le principe suivant lequel la règle spéciale déroge à la règle générale (lex specialis derogat legi generali) — lorsqu'il existe des normes spéciales qui régissent des matières spécifiques. (punt 55).

Merk op dat verzoekster in deze zaak geen gebruik had gemaakt van de procedure van Verordening 1049/2001 en dat dit deel van de zaak voor de rechter derhalve niet-ontvankelijk was.

(10) Gevoegde zaken C-465/00, C-138/01 en C-139/01, *Österreichischer Rundfunk e.a.*, Jurispr. 2003, blz. I-4989.

(11) De Ombudsman heeft klager een kopie van de brief ter informatie toegezonden.

(12) Besluit 94/262 van het Europees Parlement van 9 maart 1994 betreffende het statuut en de algemene voorwaarden voor de uitvoering van de taken van de Ombudsman, PB 1994, L 113, blz. 15.

(13) Publicatieblad 2006, L 390, blz. 1, artikel 53 ter, lid 2, onder d), van het Financieel Reglement luidt nu als volgt: „ *Te dien einde zorgen [de lidstaten] met name [...] door middel van relevante sectorspecifieke regelgeving en in overeenstemming met artikel 30, lid 3, met passende jaarlijkse bekendmaking achteraf van de begunstigten van uit de begroting afkomstige middelen.*”.

(14) Zie artikel 181, lid 4, van het herziene Financieel Reglement.

(15) PB 2005, L, blz. 1.

(16) Zie document 15638/06 van de Raad van 29 november 2006.

(17) Met betrekking tot de bewering van klager dat de Commissie de in artikel 8, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vastgestelde termijn van 15 werkdagen niet had nageleefd, verklaarde klager in haar opmerkingen dat zij de relevante toelichtingen van de Commissie aanvaardde. Dit aspect van de zaak behoeft derhalve niet nader te worden onderzocht.

(18) Het is niet duidelijk of de klager ook toegang wilde krijgen tot de door de Commissie genoemde boekhoudkundige gegevens die op grond van Verordening (EG) nr. 438/2001 ter beschikking van de Commissie waren gesteld. Hoe dan ook heeft klager (a) in haar opmerkingen met betrekking tot het voorstel voor minnelijke schikking van de Ombudsman de



conclusie van de Ombudsman dat zij in eerste instantie in wezen had verzocht om de documenten met de boekhoudkundige gegevens die de lidstaten bij de Commissie hebben ingediend, op grond van Verordening (EG) nr. 2390/1999 van de Commissie, niet betwist; B) lijkt de juistheid van het antwoord van de Commissie op haar confirmatief verzoek niet specifiek te hebben betwist, voor zover dit antwoord betrekking had op verordening nr. 438/2001 en de in het kader daarvan verkregen informatie.

(19) In verband hiermee herinnert de Ombudsman aan zijn standpunt dat het beperken van het recht op toegang tot informatie die met behulp van bestaande zoekinstrumenten kan worden geëxtraheerd, het nut van het recht op toegang zou kunnen ondermijnen, omdat dergelijke instrumenten normaliter alleen zijn ontwikkeld met de behoeften van intern informatiebeheer in het achterhoofd. Zie het antwoord van de Europese Ombudsman op het Groenboek van de Commissie „Openbare toegang tot documenten van instellingen van de Europese Gemeenschap: een evaluatie”, gepubliceerd op de website van de Ombudsman (3e deel) antwoord op de zevende vraag: <http://www.ombudsman.europa.eu/letters/en/20070711-1.htm> [Link]

(20) Zie de desbetreffende webpagina op de website van commissaris Kallas: http://ec.europa.eu/commission_barroso/kallas/transparency_en.htm [Link]

(21) Zie persmededeling van de Raad Landbouw en Visserij van 22-23 oktober 2007 (beschikbaar op <http://www.eu2007.pt/NR/rdonlyres/948633D2-DCD5-4413-AFCD-86688D5161F3/0/96806.pdf> [Link]).